

Учителите в тези училища са между най-висококвалифицираните в страната.

Вграждането в „нормални“ класове по принцип би трябвало да бъде по-доброто решение, но то не постига ликвидиране на изолацията – ромските деца сядат на отделни чинове, изключени са от общите игри, презрителното отношение към тях не намалява. Прекаленото натоварване на учителите с учебна работа не им оставя време да се справят с отчуждението в класа. Това наложи италианската образователна система да въведе специални училища за желаещите да се учат в тях и изоставашите ромски деца. Тези специални училища предлагат образователни възможности съобразно потребностите, зрелостта на децата, учебния ритъм. В тях специализирано се работи и за възпитанието на децата.

Учителите в тези училища са между най-висококвалифицираните в страната. Освен висока педагогическа, психологическа и антропологическа култура те трябва да познават и културата на ромите, да притежават уменията да разговарят с техните семейства, да разбират процесите, които протичат в душата на децата, да намират ефективни методи за преподаване.

За да се избегне изолацията, просветното министерство на Италия прие специална разпоредба чрез специално подготвени възпитатели да осъществи връзката с „нормалните“ училища чрез персонални контакти, участие в общи игри, общо хранене и т.н. За съжаление тази мярка постепенно отмира поради предубежденията на учители, родители, ученици, училищни колективи.

2.3.3. В САЩ

Според Ян Ханкок американските ромите са твърде нехомогенна етническа общност, съставена от преселилите се ромски семейства от Европа в Северна Америка през различно време след откриването на Новия свят, от различни европейски страни и от различни ромски групи (Ханкок 2001:65). Немалка част от американските ромите продължават да нomaдстват. Като цяло ромското малцинство в сравнение с други етнически групи в САЩ е твърде малобройно и разпръснато из територията на цялата страна. Достъпът до образователната система е гарантиран от законите на страната, но проблемът на различните групи американски ромите е по-скоро не как да бъдат интегрирани в образователната система, а в съхранението на етническото самочувствие.

Много интересно описание за образователните нагласи на американските ромите прави професорът от Тексаския университет Ян Ханкок, който също е ром. „Класната стая се възприема като място, където се научаваш да бъдеш „гаджикане“, т.е. се „американизираш“... Училището се смята за среда, която не просто не прави нищо, за да научи децата как да станат по-добри ромите, но вместо това изглежда решена да ги хомогенизира и да им отнеме етническото самосъзнание. Ромите бягат от образователната система като от чума. Докато повечето от останалите малцинства в САЩ правят бойкоти, протестират и се организират, за да извоюват по-добро образование за децата си, американските ромите се стремят с всички средства, с които разполагат, да задържат синовете и дъщерите си у дома“ (Ханкок 2001:65-66).

В резултат на това масово непосещаване на училище по-голямата част от възрастните представители на ромската общност в САЩ са